Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 120. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 26, 1977 No. 120. VOL. LXXXIV.

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕСНЯНИЙ ЗЛЕТ СУМА

Елленвілл, Н.Й.—Команда XVIII Окружного Злету Юнацтва Спілки Української Молоді Америки інформує, що в днях 28 і 29-го травня ц.р. тут на власній оселі в Елленвіллі, відбудеться сводений Злет СУМА, який проходитиме під гаслом „Воля Україні — наша мета" і відзначатиме дати — 35-річчя Української Повстанської Армії (УПА), 70-річчя з дня народження ген. хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки і річницю вшанування українських політичних в'язнів. В Злеті братимуть участь Осередки і Відділи з Ню Йорку, Брукліну, Озон Парку, Асторії, Йонкерсу, Ню Гейвену, Віллімантику, Гартфорду, Ню Брітену, Бостону, Ютики, Когозву-Вотервліту, Бінгамтону, Пассейку, Нюарку - Ірвінгтону, Джерзі Сіті, Байону, Картерету, Трентону, Філядельфії, Феніксвіллу і Балтімору. Як в минулих роках Злет матиме велику програму — конкурси знання і мистецького слова, спортові змагання з ділянок відбиванки, копаного м'яча, кидання кулею і диском, легку атлетику, біг з перешкодами. Відбудеться також попис самодіяльних гуртків, які виступатимуть у великій мистецькій програмі (кожна група дасть три точки). З кращих хорових музичних і танцювальних груп, як також мистецького слова буде зложена святочна програма Злету. Командантом цьогорічного Злету в Елленвіллі є подруга Євгенія Кузьмович, бунчужним Святослав Чарторийський, писарями Б. Походай і Христина Фурда, керівником конкурсів знання мгр Євген Гановський. В загальному до Команди Злету входять 18 осіб переважно дружинників і старших юнаків чи юначок. Заряд Оселі СУМА, під керівництвом Володимира Костика і дирекцією Івана Вівчара, підготовила також велику програму для гостей і забаву з танцями у новій холодженій світлиці.

„СССР є найбільшим порушником людських прав" — заявляє конгресмен Едвард Кач, кандидат на посадника Ню Йорку

Конгресмен Едвард Кач розмовляє з членами Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

Джерзі Сіті. — „Совєтський Союз є найбільшим порушником людських прав у світі і я не бачу різниці між урядами СССР і нацистської Німеччини щодо жорстокости і переслідування людей і народів" — заявив конгресмен Едвард Кач, один із чільних демократичних кандидатів на пост посадника Ню Йорку, під час відвідин Головної Канцелярії УНСоюзу і редакції „Свободи" минулої п'ятниці, 20-го травня.

Конгресмен Кач, відомий із своїх частих виступів в обороні людських прав у Совєтському Союзі, зокрема він в Конгресі вніс чи підтримував ряд корисних резолюцій в обороні українських політичних в'язнів, Валентина Мороза, Миколи Руденка, Олекси Тихого й інших, як теж в обороні Українських Церков. „Я тавруюю опресію в Совєтському Союзі та в усіх інших державах і противлюся надаванню допомоги будьяким порушникам людських прав", — заявив конгресмен Кач.

Едвард Кач, якого відзначено Шевченківською Нагородою Волі на XII Конгресі Українців в Америці, відмітив, що на його думку найбільш практичною резолюцією в справі Мороза є резолюція, яка закликає Президента ЗСА звернутися до совєтського уряду, щоб звільнив Мороза і дозволив йому переїхати з родиною до Америки, де в Гарвардському університеті запропоновано йому пост викладача. Цю резолюцію, як відомо, вніс саме конгресмен Кач і республіканська конгресменка Міллісент Фенвік із Ню Джерзі. Едвард Кач теж писав особисто листа до генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, заклакаючи совєтського ватажка звільнити невин-

(Закінчення на стор. 3-ій)

2-ий курінь Уладу Пластунок Юначок посвятив свій прапор

Ню Йорк (Н. Н.) — В суботу, 21-го травня ц. р. в Пластовому Домі в Ню Йорку посвячено новий прапор 2-го Куреня УПЮок ім. Лесі Українки, який прийшов на місце першого прапору цього куреня. 2-ий Курінь УПЮ-ок — це перший курінь пластунок у Америці, заснований ще у 1949 році. У 1956 р. курінь під проводом тодішньої зв'язкової пл. сен. Ніни Пясецької посвятив свій перший прапор. Від того часу проминуло понад 20 років, прапор той пройшов через численні „бурі й негоди", Свята Весни, Пластові Зустрічі, Орликіяди, паради, академії та апелі й — ось тепер посвячено новий прапор. Перший прапор курінь передасть на перехowання до пластового музею у Клівленді.

Святковою збіркою проводила курінна 2-го куреня пл. розв. Марта Лопатинська. Коли Головні Куми — Кр. Комендантка Пластунок ст. пл. Ярка Коморовська та довголітня виховниця Коша Пластунок у Ню Йорк пл. сен. Дарія Бойдуник, внесли новий прапор — о. Шевчук, щирий приятель пластової молоді, посвятив його та виголосив змістовну проповідь. Крайова Комендантка Пластунок перевела заприсяження хорунжої пл. уч. Марти Івашків, а пл. сен. Дарія Бойдуник — цілого куреня. Підхорунжими назначено пл. уч. Лесю

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДЕБАТИ НАД ЗВІТАМИ ВИПОВНИЛИ ДРУГИЙ ДЕНЬ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Кергонксон, Союзівка. — Дебати над звітами екзекутивних урядовців, головного редактора „Свободи", управителя Союзівки, головних радних і головних контролерів, виповнили в цілості другий день нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу, які почалися на цій виховно-відпочинковій оселі в понеділок, 23-го травня ц. р., та триватимуть протягом цілого тижня.

У дебатах — запитах, заввагах і відповідях, заторкнено цілий ряд справ і проблем з усіх ділянок активностей УНС: організаційної, фінансової, видавничої та суспільно-громадської. На запити і заввагі відповідали звітодавці. Дискусія над звітами продовжувалася ще в третьому дні нарад, тобто в середу, 25-го травня, перед полуднем, а опісля мали радити поодинокі комісії.

Нарадами проводили на переміну: головний предсідник УНС Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис та заступниця головного предсідника пані Марія Душник.

Делегація Централі КУК взяла участь в конференції ОН

Вінніпеґ, Канада (КУК). — Канадська Асоціяція Об'єднаних Націй влаштувала у Вінніпегу 3-денну Конференцію, започатковану 12 травня 1977 р. урочистою промовою генерального секретаря Об'єднаних Націй, д-ра Курта Вальдгайма. В цій конференції взяли участь представники Централі КУК: д-р С. Радчук, А. І. Яремович, І. С. Петриишин і д-р С. Яр. Кальба.

Два тижні перед відкриттям цієї конференції, яка проходила під кличем „Канада і Об'єднані Нації серед змінного світу", Централя КУК переслала на адресу генерального секретаря Об'єднаних Націй в Ню Йорку меморандум в обороні людських прав в Україні під совєтським режимом.

В цьому меморандумі зокрема підкреслено: переслідування українських церков; унеможливлювання еміграції для получення українських родин в Канаді; арешти оборонців людських прав в Україні.

У своїй промові генеральний секретар ООН підкреслив що на форумі Об'єднаних Націй питання людських прав знаходить розв'язку вбільшості під час позакулісових розмов. На питання поставлені йому делегатами в справі людських прав він відповідав в подібному тоні.

Підготовили новий проєкт конституції СССР

Москва. — Комісія, що її очолює генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв, схвалила проєкт нової совєтської конституції і доручила його опрацювання в цілому Совєтському Союзі, — як інформує пресова агенція ТАСС. Нова Конституція, що її підготовила комісія, назначена в 1962-му році за Нікити Хрущова, прийде на місце конституції, опублікованої у 1936-му році за диктатури Сталіна. Коли до влади в 1964-му році прийшов Брежнєв, змінилося й членство цієї комісії. Припускають, що цей новий документ віддзеркалюватиме „еволюцію совєтської суспільності" та економічної і адміністративної структури, та що він підтвердить ролю Комуністичної партії у всіх аспектах життя у Совєтському Союзі.

Відділ АДУК-у в Ню Йорку при праці

Ню Йорк (С.Ж.). — Старанням Відділу Асоціяції Діячів Української Культури в Ню Йорку, головою якого є реж. Михайло Яблонський, при співдії 41-го відділу ООЧСУ в Брукліні, Н.Й., відбувся в неділю, 15-го травня, в Українському Народному Домі при 216 Гренд вулиці в Брукліні, цікавий Театрально-Мистецький Показ.

Програму цієї оригінальної імпрези виповнили такі точки: сценка з п'єси „Падають зорі", яку вдало відіграли реж. Михайло Яблонський і п-на Іванка Кузів, сценка із сучасних подій в Україні „Мар'яна і листоноша", у виконанні тих самих акторів, та показ прецікавих озвучених прозірок під назвою „Українська Національна Революція", що їх зібрав голова АДУК-у в ЗСА, ред. Леонід Полтава, а виготовив відомий світлинець-фотограф, п. Осип Старостяк. Показані прозірки — це цінна збірка важливих історичних, часто рідкісних вже сьогодні світлин і документів, з часів Українських Визвольних Змагань в 1917-22 рр.

Між сценками і висвітленням прозірок, реж. М. Яблонський і п-ні Марія Кудрин читали вірші поета, учасника визвольних змагань, Євгена Маланюка.

Заповідала точки програми п-ні Марія Кудрин.

Секретар 41-го відділу ООЧСУ, в Брукліні, що патронував цей вдалий вечір відділу АДУК-у в Ню Йорку, Петро Польний, подякував усім виконавцям за їхній труд, та численним глядачам за участь.

Театрально-Мистецький Показ закінчено відспіванням „Не пора..."

Д-р Роман Осінчук доповідатиме на Союзівці на З'їзді Сеньйорів УНСоюзу

Кергонксон, Н. Й. — Комісія Головного Уряду УНСоюзу для Старших Членів, яка в межах річних нарад Головного Уряду УНСоюзу, що тепер відбуваються на Союзівці, переведе своє останнє, передз'їздове засідання повідомляє, що в часі Третього З'їзду Сеньйорів УНСоюзу, який відбудеться на Союзівці від 30-го травня до 3-го червня ц. р., виголосить у четвер, 2-го червня доповідь відомий лікар і колишній голова Українського Лікарського Т-ва Північної Америки, д-р Роман Осінчук, на тему: „Проблеми старшого віку з медичного і соціологічного погляду".

Зі Союзівки теж повідомляють, що на З'їзд зголосилося так багато осіб, що не стало приміщення для всіх, які бажають взяти в ньому участь.

Президент Картер і савдійський коронний принц Фагд обговорюють справи Близького Сходу

Президент Картер і савдійський принц Фагд в час привітальної церемонії в Білому Домі.

Вашінгтон. — У вівторок, 24-го травня, тут розпочалися переговори між президентом Джіммі Картером і коронним принцом Фагдом, братом короля Савдійської Арабії, під час яких головною темою було питання долі палестинських арабів і створення для них „батьківщини", правдоподібно на території, яку тепер займає Ізраїль. Речники Білого Дому інформують, що в другий день нарад, тобто в середу, Президент і принц Фагд плянували обговорювати питання військової оборони, економічної допомоги, як рівнож справу цін на нафту, беручи під увагу факт, що Савдійська Арабія є одним з головних експортерів нафти і ЗСА імпортують дуже велику кількість цього пального з цієї арабської держави.

В час привітальних церемоній в городі Білого Дому принц Фагд висловив переконання, що ЗСА вжиють свою „значну моральну і матеріяльну силу", щоб довести до полагодження конфлікту на Близькому Сході, включно із розв'язкою „палестинського питання". Хоча в перший день нарад Фагд безпосередньо не звертався до президента Картера, щоб Вашінгтон натискав на Ізраїль відносно звільнення всіх окупованих арабських територій, то з його слів можна було зрозуміти, що арабський світ очікує такого кроку з боку Вашінгтону.

Президент Картер дуже прихильно висловився про Савдійську Арабію, підкреслюючи „поміркованість політики її уряду", як теж сказав, що палестинські араби повинні мати свою власну „батьківщину", але не входив у питання щодо території, яка мала б входити в цю „палестинську державу", ані про її майбутні автономні чи інші зв'язки з Йорданією. Президент Картер і принц Фагд обидва ствердили, що тепер ще заскоро оцінювати вплив виборів в Ізраїлі, де виграла права коаліція, на загальну ситуацію на Близькому Сході.

Як відомо, існують побоювання, що новий ізраїльський уряд може відмовитися звільнити окуповану арабську територію на західньому березі ріки Йордан і округу Газа, а саме на тих землях араби пропонують створити „палестинську батьківщину". Речники Менахема Бегіна, лідера правої коаліції Лікуд, яка виграла вибори в Ізраїлі, повідомили, що Бегін не робитиме жадних „однобічних кроків" щодо формального приплучення окупованих арабських земель до Ізраїля поки ця справа є темою „міжнародних переговорів", як рівнож Бегін вважає, що це питання мусить обговорити ізраїльський парлямент і видати своє рішення. Коментатори вважають, що Менахем Бегін, який тепер перебуває у шпиталі, цією заявою старається приєднати до своєї коаліції більш помірковані партії, як рівнож хоче заспокоїти арабський світ і Америку.

Найвищий Суд відмовляється розглядати клопотання колишніх дорадників Р. Ніксона

Вашінгтон. — Найвищий Суд ЗСА у понеділок, 23-го травня, відмовився розглядати клопотання трьох колишніх близьких дорадників президента Ричарда Ніксона, яких засуджено на терміни ув'язнення за їхню причетність до Вотергейтської афери, через яку мусів зрезигнувати сам Ричард Ніксон. Члени Найвищого Суду, не подаючи жадних причин чи подробиць, відмовилися розглядати апеляції Г. Р. Гальдемана, колишнього шефа персоналу Білого Дому, Джона Ерліхмана, колишнього головного дорадника президента Ніксона для внутрішніх справ, і Джона Мітчела, колишнього генерального прокуратора ЗСА і голову Комітету для перевибору Президента. Таким чином ці названі, які за президентури Ніксона належали до найбільш впливових осіб в Америці, тепер таки мусітимуть відбути терміни ув'язнення від двох з половиною до восьми років, бо рішення Найвищого Суду не розглядати їхні клопотання фактично означає, що вони вичерпали всі апеляційні можливості. Відкинення клопотань Гальдемана, Ерліхмана і Мічелла наступило саме в час, коли ціла Вотергейтська афера набула нового розголосу з уваги на телевізійні інтерв'ю, які перевів з Ричардом Ніксоном британський коментатор і актор Дейвид Фрост.

НІКОЛАЯ ПОДГОРНОГО ВИКИНУЛИ З ПОЛІТБЮРА

Ніколай Подгорний

Москва. — Ассошіейтед Пресс і інші інформаційні агенції повідомили, що у вівторок, 24-го травня ц. р., було звільнено від всіх його обов'язків в Політбюро голову Президії Верховної Ради СССР Ніколая Подгорного без заподання причини, але покищо залишено на пості „президента" СССР, мабуть до слідуючого засідання Верховної Ради, яке відбудеться через два тижні. Викинення Подгорного з Політбюра викликало на Заході деяке здивування, бо ще недавно його „восхваляла" совєтська преса за успішну місію в країнах Африки, куди він їздив як репрезентант Совєтського Союзу. У пресовому комунікаті совєтської урядової інформаційної агенції ТАСС, яку надрукували усі совєтські газети і проголосили через радіо та телевізію, нічого також не згадується про „добровільний" відхід Подгорного з Політбюра з огляду на вік. Звичайно так водилося у совєтській практиці, що коли звільняли якогось високого партійного функціонера, то за причину звільнення все подавали „добровільний відхід" з огляду на стан здоров'я чи переходу на пенсію. У випадку 74-річного Подгорного, який став членом Політбюра в 1960 році, цього не зроблено, і тому на Заході кружляють різні спекуляції про його усунення. Професор Гарвардського університету, член російського дослідчого центру Адам Ульман заявив на запитання кореспондентів, що неподання причини звільнення Подгорного означало б, що в Кремлі відбувається якийсь політичний зудар в Політбюро і не виключено, що там зайдуть ще й інші зміни. „У відсутності інших аргументів, — заявив проф. Ульман, — скоріше треба припускати, що йдеться тут про становище генерального секретаря ЦК КПСС, яке тепер займає Леонід Брежнєв. Правдоподібно Подгорний знайшовся у тій фракції, яке не конче погоджувалася з тактикою Брежнєва і форсуванням можливого його наступника". Ульман вважає, що ця зміна не означає перестановки совєтської закордонної політики, у якій Подгорний майже не брав участи, будучи тільки „ляльковим" репрезентантом СССР. Ніколай Подгорний належав до тієї „трійці", яка скидала в 1964 році Нікіту Хрущова. Центральний Комітет Компартії, який засідав 23-го і 24-го травня звільнив також від всіх обов'язків в Політбюро 49-річного Константина Ф. Катушева, який відповідав в ЦК за зв'язки з закордонними компартіями. Правдоподібно Катушев занадто близько співпрацював з Подгорним.

В Ню Йорку відбудеться 13-ий З'їзд ОУРДП

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу й неділю, 28-го і 29-го травня ц. р., тут відбудеться 13-ий З'їзд Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань. Відкриття З'їзду передбачено на суботу, 28-го травня, в залі катедри св. Володимира — 160 Захід 82-га вулиця о год. 3-ій по полудні. Продовження З'їзду відбуватиметься від год. 10-ої ранку (неділя) в залі Літературно-Мистецького Клюбу при 136 2-га евеню. З'їзд закінчить відзначення 30-річчя УРДП спеціяльною доповіддю і товариською вечерею.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

„ЧЕРВОНА КАЛИНА" ВИДАСТЬ ЗБІРНИК ПІСЕНЬ РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО

Ню Йорк. — Із кіл Видавництва „Червоної Калини" інформують, що в червні ц. р. появиться збірник пісень сл. п. Романа Купчинського п. н. „Ми йдемо в бій". По виході збірника відбудуться Загальні Збори В-ва „Червоної Калини". Цього ж самого місяця НТША, В-во „Червона Калина" і Головна Рада Братства УСС-ів влаштують Вечір, присвячений пам'яті покійного Романа Купчинського, автора збірника пісень, нарисів та фейлетонів в часописах „Діло" та „Свобода".

ЗУСТРІЧ З ПРЕДСТАВНИКАМИ УВУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Фундація Українського Вільного Університету інформує, що в четвер, 2-го червня ц. р., о год. 7-ій вечора тут в Домівці СУА при 108 2-га евеню, відбудеться зустріч з представниками УВУ мгром Володимиром Діловичем і о. прот. Паладієм Дубицьким. Ціль зустрічі: поінформувати українське громадянство про теперішню діяльність УВУ. Після зустрічі — гутірка при чаю.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ „ТРЬОХ КОЗАКІВ" ПРОДОВЖЕНА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці інформує, що виставка образів „трьох Козаків" — Едварда, Яреми і Юрія буде продовжена до неділі, 29-го травня ц. р., включно і буде відкрита кожного дня від 6-ої до 8-ої год. вечора та в суботу й неділю від 1-ої до 8-ої год. вечора.

СТУДІЙНИЙ СЕМІНАР З ПАНЕЛЕМ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український Демократичний Рух — Конгрес Української Вільної Політичної Думки інформує, що в неділю, 29-го травня ц. р., о год. 3-ій по полудні в приміщенні Літературно-Мистецького Клюбу при 136 2-га евеню, відбудеться студійний семінар з панелем на тему: „На порозі четвертого дисидентизму: що далі?". Доповідачі: д-р В. Гришко, мгр А. Камінський і д-р Е. Перейма; модератор: д-р М. Воскобійник. Доповідачі дадуть огляд і аналізу дисидентського процесу в Україні і прогнозу політичної діяльности еміграції.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова проблема НАТО

Нещодавна конференція міністрів оборони европейських держав-членів Північно-Атлантійського Пакту, з участю секретаря оборони ЗСА Геролда Бровна, яка відбулася в осідку головної квартири цього Пакту — Брюсселі, виявила, що НАТО знайшовся перед новими труднощами, тим разом не фінансового, а збросневого характеру. Інформації військової розвідки і досліди спеціялістів виказали, що військовики Совєтського Союзу і його східніх сателітів, які входять до т. зв. Варшавського Пакту, розпочали масову продукцію хемічної зброї, яка включає нервний газ й інші хемічні складники, що здібні цілковито паралізувати організм людини і нанести йому великої, дуже часто неповоротньої шкоди чи спричинити смерть. Цю зброю, у новому і уліпшеному виді, совєтські ,,спеціялісти'' розподіляють тепер на поодинокі військові частини для евентуального користування у випадку потреби. Ген. Александер М. Гейґ, головнокомандувач військами НАТО в Европі й інші високі офіцери альянтських армій та спеціялісти Пентаґону, застановляються тепер над можливістю створення окремих спеціялізованих частин НАТО, які, забезпечившись у відповідний одяг і протигазові приладдя, змогли б видержати першу атаку ворога, заки альянтські війська змогли б зорганізувати відплатну акцію. Військові стратеги допускають можливість, що совєтські авантюрники підготовляються до конвенціональної війни з ужиттям звичайної і хемічної зброї, замість атомової, яка є більш рисковна не тільки для їхніх військ, але й для існування їхніх режимів.

Учасники конференції також ствердили, що СССР без упину зброїться й удосконалює технічну якість своєї зброї, при тому це збросння має наскрізь агресивний характер і його не можна виправдати потребою оборони. Таким чином перед західнім світом, не зважаючи на існування політики детанту, примарою стоїть по зуби озброєна тоталітарна імперія, яка мріє про розгорнення воєнної завірюхи і насильного захоплення влади у цілому світі. Знавці військової справи в Брюсселі ствердили, що Москва й далі веде перегони в озброєнні, збільшує кількість і якість свого війська, яке тепер нараховує понад 4,5мільйонів вояків,працює над новою лейзерною зброєю та іншими винаходами,щоб потім перетворити ввесь цей воєнний потенціял на пострах країн вільного світу.

Тому з признанням треба висловитись на адресу нового американського уряду і президента Джіммі Картера, який, беручи особисту участь в нарадах представників НАТО в Лондоні, відокремився від опортуністичної політики і обіцяв всяку допомогу для Північно-Атлантійського Оборонного Пакту, щоб він міг зустріти совєтську небезпеку і бути готовим бодай у перших днях зудару оборонити Европу, яка є причілком вільного світу. Проте, треба дещо більше попрацювати, щоб ЗСА відповідно використали велику потенційну силу визвольних рухів поневолених Москвою народів, які є природними приятелями Заходу в надії, що він допоможе їм здобути довгождану волю. Не використовування у боротьбі з комуно-російськими імперіялістами цієї, могутнішої від атомової, зброї було б великою помилкою Заходу і відбігало б від раніше голошених президентом Картером принципів реальної політики.

Твори Т. Шевченка перекладено на словенську мову

У Югославії вийшли словенською мовою твори Тараса Шевченка з В-ва ,,Младінска кніга'' у серії ,,Ліріка, — інформує київська ,,Літературна Україна''. Автором перекладу є Северин Шалі, а упорядником книжки її словенський поет Лойзе Кракар. До цієї книжки ввійшли: ,,Причинна'', ,,Катерина'', ,,Гамалія'', ,,Тополя'', ,,Тарасова ніч'', ,,Іван Підкова'', ,,Сова'' і ,,Заповіт''. Нове видання вибраних творів супроводить післямова критика і літературознавця, директора Слов'янської бібліотеки в Любляні Франце Вурника.

Василь Федорончук

СОВЄТСЬКА ЕКСПАНСІЯ В АФРИЦІ

I

Візити в Африці кубинського лідера Фіделя Кастра, які тривали від 1-го до 28-го березня ц. р., і голови Президії Верховної Ради СССР Ніколая Подгорного (від 23-го березня до 2-го квітня), були скоординованими дипломатичними місіями, які мали за мету далі поширити совєтську зону впливів на Чорному континенті, зокрема на південь від Сагари.

Фідель Кастро відвідав Лівію, Альжирію, Південний Ємен, Сомалію, Етіопію, Танзанію, Мозамбік і Анголю, і в кожній з цих країн він викликав вияви ентузіязму, якого ніколи раніш не зустрічав жадний закордонний лідер. Для Фіделя Кастра йшлося про певного роду,,освячення'' на міжнародному рівні бездискусійним лідером ,,Третього Світу''.

Поминаючи цей особистий успіх, африканська подорож Кастра створює політичні й стратегічні наслідки, які заторкнуть всю міжнародну шахівницю. Африка находиться нині у переломовій фазі. Згідно зі старими повоєнними системами, коли світ був поділений на дві задубілі зони впливів, Африка була визнана ,,володінням'' Західньої Европи. Але Европа, зі своєю слабістю і нерішучістю, зберегла на Чорному континенті нетривалу і невпливову приявність. У 1960-их роках деколонізація більшої частини континенту відбулася без позитивного і конструктивного вкладу з боку Західньої Европи. Таким чином, з цього виникло ,,порожнє місце'', за яке тепер змагаються ЗСА і СССР. Деколонізація португальських колоній, питання південної ,,білої'' Африки, державний переворот в Етіопії, який допровадив до влади так зв. ,,соціялістичний'' уряд, врешті війна в Катанзі (теперішня ,,Шаба''), — всі ці події створюють нову політичну ситуацію в Африці.

Немає сумніву, що місія Кастра була узгідненим з Москвою маневром, щоб відкрити африканські двері для просування совєтського впливу. Але Кастро має і свої власні політичні амбіції. Нагадаємо, що кастрівська допомога для африканських революційних рухів почалася з 1962 року, коли то мав місце перший акт співпраці з Альжирією. В 1963 році Кастро надав допомогу Мозамбікові, а в 1965 році Ґвінеї Біссау. В цьому самому році Куба вислала була добровільців до Конґа на чолі з Ернесто Ґевара, відомим ,,Че''. Кастро пропонував свій зразок режиму для всіх країн, які хочуть звільнитися від ,,імперіялізму''.

Проте, наймасовішою кубинською інтервенцією в Африці було вислання добровільців до Анголі. Кубинська приявність у цій країні продовжує бути масовою, і 28-го березня Кастро повторив на прилюдній маніфестації в Люанді, що не має наміру вивести своїх солдатів з Анголі всупереч ,,зовнішнім'' тискам. Тут виразний тонкий розрахунок кубинського диктатора, який не тільки є революційним ,,місіонером'', але й спритним політиком. Значна вага, набута Кубою в Африці, стає монетою, якою Кастро має намір користуватися, щоб здобути собі деяку незалежність супроти Москви. Кастрівський ,,модель'' містить в собі шукання свободи дії, і це не таємниця, що совєтський уряд стежив із занепокоєнням за багатьма ініціятивами свого неспокійного союзника. Насправді Москва в своїх затіях, щоб здобути надійні опорні пункти в Африці, ставить ставку на прихід до влади радше ,,державних буржуазій'', або бюрократів і військових каст. Військові касти в загальному даються привабити і здобути постачання наймодернішої зброї. Натомість кубинський зразок є відмінний і базується на новіших і революційних силах, скерованих на повне оновлення неоколоніяльних структур.

Сила, здобута в Африці, надасть нової ваги Фіделеві Кастрові також у процесі наближення до ЗСА, що вже відбувається. Відомо, що від довшого часу Москва робила тиск на Кубу, щоб вона унормувала свої стосунки зі ЗСА. Комерційне ембарго між Кубою і Америкою є неґативним фактором для розвитку острова, що навіть неприродне включення в КОМЕКОН не зуміло зрівноважити. Ще сьогодні Москва витрачає один мільйон долярів денно, а може і більше, на допомогу для Куби і тому хоче зменшити цей тягар. З приходом Картера до Білого Дому почалася фаза нормалізації. Державний секретар Венс заявив, що ЗСА не мають наміру ставити як перешкоду приявність кубинських солдатів в Анголі, і Кастро швидко відповів похвальними словами на адресу Картера, якого назвав ,,чесним і добросовісним'' та виявив готовість зустрітися з ним.

(Продовження буде)

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

Микола Панченко

ІСПИТ ЗРІЛОСТИ

Цієї весни в околиці Великого Ню Йорку 80 учнів шкіл українознавства закінчують останній рік свого навчання і приступлять до іспиту зрілости. Цей процес відбувається кожного року. Щорічно під цю пору горстка вибраних юначок і юнаків у напруженні, після довголітньої і наполегливої праці, приступають до того останнього іспиту, що є завершенням жертвенної праці вчителів у формуванні української людини і великим досягненням нашої працьовитої молоді.

Майже в кожній українській громаді є школа українознавства і багато з них ведуть 11 чи 12-річну програму, спрямовану до кінцевого іспиту зрілости, чи як ми залюбки це називаємо до матури. В околиці Великого Ню Йорку є сім таких шкіл: дві в Ню Йорку при т-ві ,,Самопоміч'' і при осередкові СУМА, Джерзі Сіті і Нюарку при товариствах ,,Рідна Школа'', Йонкерсі при церкві св. Михаїла, Баунд Бруці при Церкві Пам'ятникові св.Андрія і в Пассейку при Відділі УККА. Кожна з цих шкіл кожнорічно своїми власними силами вшановує своїх випусників вечірками, прийняттями, чи зустрічами батьків з учителями. Кожна школа відзначала цю подію в силу своєї спроможности. Це були місцеві, місцевого значення події, що часто проходили зовсім незамітно, залежно від року, кількости учнів та інших місцевих подій, не зважаючи на те, що праця шкіл українознавства не є місцевою справою, а має всеукраїнське значення. Кожна школа випускає майбутніх провідників українського суспільства без будь-якого місцевого опреділення. Українські школи випускають людей, що зачерпнули джерельної води з української криниці і пізнали звідкіль та живуча вода випливає. Складаючи іспит зрілости, вони також складають іспит витривалости і згоди стати в ряди української громади. Школа українознавства дає їм початки і напрямні для дальшого розвитку своїх знань про свій нарід і підстави для дальшого розвитку своєї рідної материнної мови. Ця працьовита молодь — це наш всеукраїнський здобуток і якраз цей факт ми мусимо собі усвідомити і належно його оцінити.

Українська громада околиці Ню Йорку, з ініціятиви Батьківського гуртка і вчителів при Школі Українознавства Т-ва ,,Самопоміч'' в Ню Йорку, вшановує цьогорічних випусників шкіл околиці спільними силами всіх сімох шкіл. У суботу, 11-го червня ц.р., відбудеться спільне врочисте прийняття і баль для всіх учнів, що цієї весни успішно закінчують науку в одній із місцевих шкіл українознавства околиці. Прийняття розпічнеться о 5-ій годині по полудні врученням свідоцтв і подарунків у приявності вчителів матуральних кляс, директорів шкіл, інспекторів, спонзорів шкіл, батьків та близьких рідних і друзів заслуженої молоді. Після вручення сводоцтв о 8-ій годині вечора, щоб вшанувати молодь, відбудеться велика забава-баль. Горді батьки хочуть висловити пошану і виявити вдячність працьовитим дітям за їхню наполегливу працю над собою і бажання наслідувати своїх батьків і з часом перебрати ті великі обов'язки перед нацією.

Одинадцяти чи дванадцятирічне відвідування школи українознавства і успішне закінчення її — це небуденна подія — це є велике досягнення для молоді особисто і для усієї української спільноти. Випусники українських шкіл, що успішно закінчили той перший етап, є нашою найбільшою надією у нашім змазі затриматися і зберегтися для виконання нашого завдання супроти свого народу, тобто, спричинитися до визволення нації і створення вільної держави в Україні для українського народу: обов'язок ради якого ми тут знайшлися чи народилися поза межами України. Тому, ми мусимо приділити справі шкільництва якнайбільше уваги і сил. Ми мусимо собі усвідомити, що лише обізнана людина, що знає і через науку розуміє суть своєї справи і вірить у її правість, може піднестися понад любителів коломийки, гопака, вареників, чи великодніх писанок. Це людина, що використає всі ті гарні речі для досягнення мети, для втримання бази, а не вживатиме їх для свого власного оправдання і оприділення приналежности до нації. Лише та людина, що знає за що вона стоїть і чому, може витримати іспити життя, не заломившися і не розчарувавшися в запалі дрібної суперечки чи малої невигоди, спричиненої буднями. Закінчення школи українознавства є якраз тим першим іспитом витривалости молодої людини, що йде стежками своїх предків не тільки із-за сильного природного інстинкту і прив'язання до речей, серед яких вона виросла, але з повним розумінням ваги своєї приналежности. Українська школа—надто важлива у комплексі нашої справи, і ми мусимо поставити її на відповідному рівні, надати їй ваги і створити атмосферу в якій би кожний, що відвідує її, а зокрема той, що закінчує її, успішно відчував велич свого досягнення. Шкільництво мусить перебороти поняття парохіяльности, а набути собі ім'я всеукраїнської установи.

Цьогорічне спільне відзначення не є відповіддю, але позитивною дією в тім напрямі. Отримання матурального свідоцтва мусить бути величавим і всеукраїнським відзначенням, мусить бути річним святом околиці, в якій скупчилися українці. Для нас сьогодні в цій розкішній країні віддаль 50,100 чи 150 миль не грає ролі, щоб зібрати і вшанувати нашу заслужену молодь і гідно відзначити таку велику подію в їхнім житті. Якраз тому нюйоркська громада запропонувала цьогорічну зустріч. Цьогорічне відзначення мусіло б стати днем матури — що річним святом. Це перша спроба в цій околиці показати своїм дітям, що ми вдячні, що ми їхню працю належно оцінюємо та що їхній досяг небуденний.

Другою і такою ж важливою метою цьогорічного свята — це згуртувати нашу вибрану молодь. Переважно ті, що закінчують школу українознавства, є також активними членами молодечих організацій, що сприяють нашому шкільництву та співпрацюють з ним. Це кілька вибранців кожної організації, і вони мусять розпізнати одні одних, переступаючи межі свого ближчого оточення чи місцевости. Наші школи мусять іти впарі з молодечими організаціями такими, як Пласт, СУМ і ОДУМ, де ці ж вибранці підсилюють чи набувають свій провідницький хист. Від їхніх знань і умінь, залежатиме характер і життєздатність українського суспільства поза Україною. Так як організації виховують доброго громадянина, що вмітиме співпрацювати, братиме на себе провідну ролю і сумлінно виконуватиме обов'язки, українська школа дає і закріплює у молодій людині підставові знання щодо суті наших завдань. Українська школа по своїй суті спрямовує молоду людину до джерел історії, культури, вартостей, підстав, а зокрема мови, на яких базується і якими оправдується українська справа і без чого від молодої людини не можна вимагати чи навіть сподіватися розуміння і витривалости.

Для того, щоб людина могла стати корисною у будь-якому ділі, вона мусить вірити, а щоб повірити, вона мусить знати про ту справу, в яку вона вірить. Лише від тих, що знають про ту справу, в обороні якої вони стають, можна сподіватися довговитривалости, непохитности і провідництва. Ті, що не мають підстав, якщо зовсім не відходять, то лише в силу обставин чи з глибокого істинктивного прив'язання до материнської хати біологічно гуртуватимуться, якщо буде такий провід, що постійно підсилюватиме ті істинктовні почуття. Провідник же мусить підсилюватися сам джерельною, живучою водою, тією, що випливає з нетрів українського єства, добутої розвитком і плеканням знань української суті, підставою чого є українська мова. Українська школа є тією невід'ємною частиною у нащім намагані забезпечити нашу майбутність, є тим вказівником, що спрямовує молоду людину до початків, до джерела живучости українського народу і праведности його справи.

Спрямуймо ж в тім напрямку всі наші зусилля, піднесімо наше шкільництво на почесне місце і створімо атмосферу пошани до української науки, щоб наші діти відчули вагу і велич у школі українознавства, без школи бо перейдемо на вареникожерів з дуже коротким життям.

Вісімдесят учнів, що приступають до матури в цім, 1977 році, трохи замало для метрополії Ню Йорку, але 80, зібраних разом, є вже невеличка громада. Постараймося ж, щоб хоч цей початок спільного відзначення не перейшов у монотонне відбуття ще одного прийняття. Починаймо вже віднині плянувати на наступний рік.

Михайло Лотоцький

,,ЩЕ РАЗ ПРО ЖИДІВ ТА ЄВРЕЇВ''

П. М. Кирилюк у своїй статтейці на повищу тему (,,Свобода'' ч. 112) каже, що ,,всі українські євреї бажають називатися євреями''. Це не дуже відповідає правді, бо в частині України, яка сотні років належала до Польщі, вони звали себе жидами. Весь час використовували назву ,,жид'', ,,жидівський'' російські чорносотенники, кажучи, що слово ,,жид'' образливе, а робили це тому, щоб сіяти антисемітизм. Є українська драма ,,Жидівська вихрестка'', жиди ходили на цю виставу і не почувалися ображеними. Я був в Одесі й інших містах, говорив з жидами на різні теми, вживав у розмові слово ,,жид'', але вони зовсім не ображувалися. Коли більшевики ,,визволили'' Галичину, стала у Львові виходити жидівська ,,Ґазета'' польською мовою. Редакція цієї газетки вжила в першому числі правильно слова ,,żyd'', ,,żydowski naród''. Совєтський співробітник (себто цензор) посправляв на: ,,jewrej'', ,,jewrejski naród''. Жиди обурилися тим і рішуче запротестували. Друге число ,,Ґазети'' появилося вже зі словами ,,żyd'', ,,żydowski naród'' і так було писано в тій ,,Ґазеті'' весь час, себто до половини 1941. Друга справа: якщо слово ,,жид'' мало б бути образливе (в що й самі жиди не вірять), то як п. Кирилюк дав би собі раду з іншими народами, які на означення жида мають ,,образливі'' назви — англійці ,,Jew'', французи ,,Juif'', німці ,,Jude'', серби ,,Чіфут'' й т. д., і т. д. Хіба назвав би їх ізраїльтянами, але всі народи тримаються давнього значення.

Любов Дражевська

УВАН У ЗСА У СТОРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АРНОЛЬДА МАРҐОЛІНА

(2)

Ідеї Марґоліна, — сказав Батюк, — наблизили його до Українського Робітничого Союзу і він тісно співпрацював із Союзом, де головою був Батюк. Не раз Марґолін і Батюк разом відвідували Державний Департамент і Марґолін завжди обстоював погляд ,,розчленування Совєтського Союзу'', добивався розуміння українського питання в американських колах.

Марґолін давав чимало порад щодо діяльности Українського Робітничого Союзу, зокрема порадив організувати українські виховні семінари для молоді.

Любов Марґоліна — про батька

Любов Арнольдівна почала з кількох фраґментів про дитинство свого батька, що, як відомо, лишає слід на всьому житті людині. Його батько, Давид Марґолін, був досить консервативним та суворих поглядів, дуже занятий своїми справами. Мати мала більший вплив на сина. То була дуже добра людина, що багато допомагала ближнім. Обіцянок не забувала, нікого не ображала і очевидно так виховала і сина.

Велике місце в домі Марґоліних належало музиці. Арнольд Давидович учився грати на скрипці, грав під акомпаньямент на роялі своєї матері, що була доброю піяністкою. Пізніше грав у оркестрі Київського університету.

Коли Арнольд Давидович учився в Київському університеті, один професор чомусь не злюбив його і сказав, що ніколи не пропустить його на своєму курсі, навіть якщо його батько підійме всі пароплави на Дніпрі. В той час професори мали забагато влади над студентами, і Арнольдові Давидовичеві довелось на один семестр перейти до Юр'ївського університету у Дерпті.

Дев'ятнадцятилітнім юнаком Арнольд Давидович вирішив одружитися з гарною стрункою киянкою, Любов'ю Гребень. Його батько настоював, щоб почекати, щоб доучитись. У той час цивільний шлюб не визнавали, а Давид Марґолін розіслав заборону рабинам, щоб не вінчали неповнолітніх. Проте, молоді втекли з Києва і одружились десь у провінції, куди ще не прийшла заборона. Коли з'явились діти, дід зм'якшився.

Любов Арнольдівна сказала, що після закінчення Київського університету, її батько ще вчився в Німеччині і Франції. З його писань видно, що він в заранні почав цікавитися питаннями законодавства, криміналістики, кари і т. д. З ранніх літ він переймався проблемами рівноправства та захистом переслідуваних.

Любов Арнольдівна розповіла про кілька епізодів із свого дитинства у Києві, зокрема про те, як батько брав дітей у подорожі пароплавом по Дніпру і Десні. На зупинках діти бавились, їли ряжанку та прислухались, як батько вів довгі балачки з селянами та візниками українською мовою.

Доповідь Ярослава Білінського — ,,Політика в Українській ССР після усунення Шелеста — чи означає вона поворот до сталінізму''.

На конференції пам'яті Марґоліна виступив з доповіддю про політику Шелеста Ярослав Білінський, професор політичних наук у Делаварському університеті. У своїй доповіді він зробив наголос на потребі для українців співпрацювати з іншими національностями, що тепер живуть в Україні.

Свою доповідь професор Білінський почав з аналізи статті про Сталіна у 24-му томі 3-го видання ,,Большой Советской Енциклопедии'', що вийшов 1976 року. У цій статті про Сталіна можна прочитати між рядками головні напрямні теперішньої політики Кремля. Стаття містить кілька рядків критики Сталіна, як от рядки з ,,Заповіту'' Леніна, де він написав, що ,,Сталін надто брутальний''. Також у цій статті є кілька цитат з XX-го з'їзду Партії про культ особи та шкідливість його. Проте, коли приглянутися ближче, то видно, що стаття назагал позитивна, у ній є багато похвал Сталіну. Нема жадних деталів про злочини Сталіна, не згадано, що він убив коло мільйона членів Партії.

Білінський назвав ряд ознак того, що після падіння Хрущова, поступово почався поворот до сталінізму у внутрішній і зовнішній політиці Совєтського Союзу. Сьогодні терор ще не дійшов до рівня 30-их років, але виразно проявляється. Багатьох вільнодумців кидають у тюрми і табори примусової праці. В Україні панує українофобія.

Можна вважати символічним, що коли 1973 року святкували 50-ліття заснування Совєтського Союзу, що припадає на 30-те грудня, то святкування перенесли на 21 грудня — день народження Сталіна.

Білінський сказав, що зовнішня політика Брежнєва наближається до політики Леніна і спрямована на мирне співіснування та намагання, щоб капіталісти розбудовували своїми капіталовкладами індустрію у СССР. Промова Сталіна у 1925 році і промова Брежнєва у 1973 мають багато подібного: обидвоє говорили про мирну передишку, після якої можлива відкрита війна.

Доповідач схарактеризував теперішню політику комуністичної верхівки у СССР як неосталінізм, або псевдоленінізм. Триває відлига у зовнішній політиці, а в середині країни — терор. Брежнєв добивається консолідації всередині, готуючись до відкритої війни.

Далі Білінський говорив про політику Брежнєвської консолідації в Українській ССР, підкресливши, що можна провести багато паралель між політикою Сталіна і Брежнєва. Людей, що сміють говорити і мислити невідповідно партійної лінії, переслідують на Україні жорстокіше, ніж в інших совєтських республіках.

За даними Андрія Григоренка, що недавно прибув із Совєтського Союзу, українці становлять добру половину всіх політичних в'язнів у совєтських тюрмах та таборах примусової праці.

Школи в Українській ССР русифікують прискореним темпом. Професор Білінський навів такі дані:

1933 року: 83 відсотки шкіл в Українській ССР були українськими (тобто українську мову вживали, як мову викладів);

1955 року (після смерти Сталіна): 72 відсотки шкіл були українськими;

1964 року: 70 відсотків шкіл були українськими;

1974 року: лише коло 60 відсотків шкіл були українськими, та й то переважно по селах.

В Українській ССР проводять систематичний обмін населення: в Україну прибувають росіяни, а українці виїжджають з батьківщини. Від 1960 до 1970 року кількість росіян на Україні зросла на два мільйони. Тепер одну четверту населення України становлять не-українці.

Комуністичну Партію України за Брежнєва почали утискати ще більше. Під час чистки Партії 1973–75 років з КПУ вичистили 4,6 відсотка членів, це в півтора рази більше, ніж відсоток вичищених у Росії. На останньому з'їзді КПУ, у лютому 1976 року, перший секретар КПУ, Щербицький, основну промову сказав російською мовою.

Проте, — сказав професор Білінський, — не треба впадати в песимізм від того, що на вулицях Києва чути майже виключно російську мову. Свого часу твори Шевченка забороняли, а його завжди читали і читатимуть. Ще заговорять у Києві по-українському.

Свою доповідь професор Білінський закінчив словами про те, що боротьба українців за свободу буде успішною лише тоді, коли вони співпрацюватимуть з іншими народами, поневоленими в Совєтському Союзі, а особливо з народами, що живуть тепер в Українській ССР, зокрема з євреями. Разом з іншими народами треба наголошувати державно-територіяльні інтереси України.

Доповідь Ярослава Білінського була відповідною на конференції пам'яті Арнольда Марґоліна, тому що доповідач підкреслив необхідність міжнаціональної співпраці в Україні, за яку боровся і яку втілював у життя Марґолін.

КІНЕЦЬ

Про „Білих голубів"

Зацікавив мене нарис ред. Л. Коленської п. н. „Сумують білі голуби'' („Свобода'', 15 березня, ч. 59). Я все дивлюся і бачу багато голубів коло Купер Юньйон при 7-ій вулиці в Ню Йорку, але там бачу самі сиві та красі голуби. Де ред. Коленська бачила білі голуби, та ще й сумні. Зачав читати і догадався, що вона не про правдиві голуби пише, але про старших білосивих людей, до яких напевно і мене можна зарахувати.Одначе, я не належу до тих сумовитих осіб, я радий, що живу, що дочекався старших років. Багато людей — мільйони, не були б щасливі, якщо б не змогли довго жити і посивіти. Напевно всі згодилибся бути самітними і посивіти, аби лише жити, дихати свіжим повітрям, слухати співу пташок, любуватися квіточками, брининням бджілок, читати, слухати своїх рідних пісень часами і на телебачення дивитися. І це можна робити самому, нема чого жалуватися, але бути вдячним Богові за довше життя.

Певно, що хворим людям тяжко собі самим давати раду. Звичайно, вони повинні знати, що це по більшій части — їх вина, і що вони за свої провини мусять покутувати. Догоджуванням собі надто добрими справами, зіпсували вони собі шлунки, куренням — ушкодили легені, також від подібного надужиття — набули ревматизму, ослаблення очей, та й нині мають на що нарікати і сумувати. Але це їх вина і тепер треба за це покутувати. Це повинні знати ті особи, що ще смокчуть сигарети, що це шкодить здоров'ю, а також шкідливі - алькоголь, солодкі напитки все що питльоване, навіть те все що задового варене, а гірше смажене. Це майже всі знають, хто хоче знати, але їм тяжко навички змінити. В газетах я вичитав, що в Канаді минулого року від рака вмерло 36.000 людей. В Америці треба помножити ці цифри через 10. Значить, що в Америці кожного дня вмирає на рака 1.000 людей. Є над чим задуматися і гризтися. Лучче змінити шкідливе життя, щоб потому не жалувати і не сумувати.

Я це пишу зі своєї власної практики. Сім років жив сам. Мав добру дружину і міг би сумувати за нею. Але нехай собі там почекає. Я там прийду, але старший і мудріший, більше начитаний і тим самим більше на другому світі буду мати над чим думати. Ще й до того велику несподіванку їй зроблю, як заграю на бандурі пісні ті, що вона мені співала, бо тепер вчуся грати на бандурі. От, що я порадив би кожному старшому чоловікові, а то і жінці. Хай куплять собі бандуру, це такий чудовий інструмент, що манить взяти на коліна і пальцями по струнах вдаряти. Там 55 струн, кожна з них має чудовий небесний тон. Не треба відразу грати пісню. Можна пальцями щипати струни за порядком, від найнижчої до найвищої, немов йдучи по драбині — це скаля. Потім можна грати секунди, терції, кварти аж до октави. Тоді вже будь-яка пісня сама приходить і ви чуєтеся, немов правдивий козак-кобзар. І тоді, не то, що не хочеться сумувати, але хочеться просити, щоб Господь продовжив життя хоча на 50 років або принаймні день на 48 годин, бо за 24 години неможливо цього всього зробити, що людина хотіла б.

М. Сурмач

„СССР є найбільшим"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Конгресмен Е. Кач у товаристві деяких працівників Головної Канцелярії і В-ва „Свобода", мешканців Ню Йорку.

них українських політв'язнів.

Конгресмен Кач, який є жидівського роду і батьки його походять з Галичини, поінформував головних урядовців УНСоюзу і редакторів „Свободи", що вирішив старатися здобути пост посадника Ню Йорку, бо народився в цьому місті, виріс у ньому, любить його і хоче працювати для нього. Кач в Конгресі ЗСА заступає ту округу міста, в якій находиться „український давнтавн", але він вважає, що тій дільниці і цілому Ню Йоркові найбільше користи може принести на пості посадника. Едвард Кач заявив, що вповні підтримує старання українців відновити цю частину міста, де находиться багато українських установ, українські церкви, організації, товариства тощо, та готовий кожної хвилини зустрінутися з провідниками української нюйоркської громади, щоб обговорити різні питання, проблеми і т. д.

Вказуючи на те, що його батьки еміґрували сюди з Галичини, конгресмен Кач заявив, що т. зв. теорія „перетоплюючого казана", в якому мали б зникнути окремішності всіх національних груп, які прибули до ЗСА — це фікція, бо ані Америка, ані Ню Йорк ніколи не були таким „казаном". Окремі національні групи зберегли свої мови, культуру, звичаї — сказав Едвард Кач, додаючи, що він підтримує старання всіх національних груп зберегти свою спадщину та зберегти і відновити частини міст, в яких вони осіли. Як відомо, конґресмен Кач брав участь в багатьох українських парадах і маніфестаціях, як рівнож промовляв на Українських Фестивалях-Ярмарках, які цього і минулого року проходили на 7-ій вулиці в Ню Йорку.

Едвард Кач висловив переконання, що має добрі шанси виграти демократичні правибори на посадника, які відбудуться 8-го вересня ц. р. і розраховує на підтримку національних груп.

Після розмови з головними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи", конгресмен Кач зустрічався з тими працівниками Головної Канцелярії і Видавництва, які є мешканцями Ню Йорку.

Вечір слова і пісні

У п'ятницю, 28-го січня ц. р. у Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбувся авторський вечір інж. Тараса Грицая і виступ молодої співачки-сопрано Ляриси Магун-Гурин, що заступила співачку Ію Мацюк-Грицай, яка із-за довгої перестуди була не диспонована і не змогла взяти участи у цім вечорі. Пані Ляриса за професією є фармацевтка. При дальшій наполегливій праці над голосом — може мати великий успіх у співочому світі. Пані Ляриса відкрила вечір трьома аріями: „Віссі д'арте, віссі д'аморе'' — арія з опери „Тоска'' Пуччіні, „Сі мі кямано Мімі'' — з опери „Ля Богем'' та „О міо бамбіно каро'' — композитора Пуччіні. Ці твори були проспівані гарно, з надхненням та з доброю дикцією.

Тепер я хочу присвятити кілька слів Тарасові Грицаєві з нагоди його авторського вечора. Подібно, як св. п. інж. Євген Маланюк, Тарас за професією інженер, а душею поет і письменник. Тарас Грицай того вечора обдарував слухачів гарними, змістовними і бездоганними формою віршами і поезіями. Зупинюся тільки над кількома його віршами, бо подрібно, годі розповісти у цій короткій згадці про його досить багатий авторський вечір. Свої твори Тарас Грицай читав на переміну із своєю дружиною Ією. У групі „Присвяти'' вшанував сл. п. Миколу Понеділка, Саломею Крушельницьку і Святослава Гординського у його сімдесятиліття.

„Історичні Вірші'' Тараса Грицая зробили на слухачів помітне враження. Вони майстерно складені і сповнені поетичної сили і краси. Велике признання за поезії історичного змісту, де він оспівує героїчні постаті з української історії, висловили слухачі рясними оплесками. А в першу чергу за поезію „Золотоверхому'' і поезію „Святослав Завойовник''! Це рідкісний жанр поезії, побудований на історичних фактах і варто йому звернути особливу увагу на цю ділянку у своїй творчості в майбутньому.

Дальше у тетралогові „Рік Божий'' оспівує Тарас пори року вміло і по-мистецьки. Останній вірш тетралогу „Моїм Батькам'', написаний із глибини душі і за нього слухачі нагородили автора оплесками найбільш сердечно. Не диво — це ж писав Син Батькам.

По короткій перерві другу частину вечора розпочала знову пані Ляриса, проспівавши цим разом чотири українські пісні. А саме „Горить мое серце'' — музика Лопатинського, „Айстри'' — музика Лисенка, „У гаєчку ходила'' — обрібка Колодуба та „Глибока криниця'' — обрібка Ященка. Всі пісні були виконані гарно, хоч у пісні „Горить моє серце'' темпо було дещо за повільне.

Наступною групою віршів Тараса була „Лірика''. Як це з ліричними віршами буває, мило було їх послухати та й доходили вони до серця слухачів, бо не написані в банальному стилі. Вирізнялись із них такі: „В уяві'', „На естраді'', „Пісня ночі'', „І наче бачу'' та інші.

Остання група віршів Тараса Грицая — це віршовані спогади з минулого. Та їх можна теж определити до лірики. Спогади з минулого передає Тарас у не менш поетичній формі, хоч спомин „На розпутті'' написаний меланхолійно. З цієї останньої групи віршів Тараса вирізняється вірш „Спомин'' — присвячений бл. п. д-ві В. Гузареві, колишньому упістові та, тим, що боролись. Твір написаний в бадьорому дусі. Мені приємно було слухати його твори, бо все, що він пише, я зрозумів. Новітньої поезії не розумію. Новітні вірші-поезії читаю згори вділ (як належить читати) і з долини вгору — з тим самим вислідом.

Варто ще згадати, що Тарас Грицай почав писати ще в гімназійних часах, та на жаль велика кількість його ранньої творчости згинула у воєнній хуртовині. Хочеться погратулювати інж. Тарасові Грицаєві за цей авторський вечір (четвертий з черги: Гантер, Ню Йорк 1970, Мюнхен, Німеччина 1972, Український Інститут Америки, Ню Йорк з рамени Товариства Українських Інженерів Америки 1974), бо слухачі приймають його творчість дуже прихильно, а як каже наша приповідка: „Голос Народу — голос Бога!''

Петро Пясецький

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

На Гуцульщині здвигнено пам'ятник матері „героїв"

На роздоріжжі між селами Дебеславці і Залуччя, де зупинялись матері, — інформує київська „Радянська Україна", — прощаючи своїх синів і дочок — „визволителів, що згинули в боротьбі з українськими буржуазними націоналістами" здвигнено ґранітний обеліск матері. Його спорудив колгосп „Здобуток Жовтня". Цей обеліск не єдиний, подібні йому відкрито також в П'ядиках, Ковалівці і Богородичині Коломийського району, в багатьох селах Рогатинського, Івано-Франківського та в інших районах Прикарпаття.

Дня 23-го травня 1977 р. в Ню Йорку помер нагло

св. п.

Інж. РОМАН БІЛИНСЬКИЙ

учасник Визвольної Війни України, б. сотник УГА, Референт Зв'язку Начальної Команди УГА, лицар Ордену Симона Петлюри, нагороджений Хрестом УГА і Воєнним Хрестом, діяльний член ОбВУА.

Закликаємо Побратимів по Зброї до громадної участи в похоронних відправах.

УПРАВА ОбВУА
ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

СПИСОК ч. 2
пожертв для покриття коштів похорону
сл. п. Никифора Щербини
склали Приятелі і Члени ОУП „Слово":

Всв. о. протопресв. І. Ткачук	$25.00
Анатоль Гак	20.00
Докія Гуменна	10.00
Ганна Шерей	10.00
Галина Царинник	10.00
Ольга Калина	5.00
Разом	$80.00

За Комісію ЛДФонду ОУП „Слово" ім. Миколи Понеділка:
Григорій Костюк, голова
Ів. Керницький, фін. секр.

Ділимося сумною вісткою, що 23-го травня 1977 року, з Волі Всевишнього відійшов у Вічність у 86 році життя, наш Дорогий МУЖ, БРАТ, ВУЙКО, СТРИЙКО і КУЗЕН

св. п.

Інж. РОМАН БІЛИНСЬКИЙ

кол. старшина УГА, Референт Зв'язку при Секретаріяті Військових Справ ЗУНР, учасник походів Українських Армій, довголітній голова Т-ва Самопоміч в Ню Йорку, активний член різних товариств й установ в краю та на еміграції.

ПАНАХИДА відбудеться в Ню Йорку в похоронному заведенні П. Яреми в четвер, 26-го травня 1977 р., о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 27-го травня 1977 р., о год. 9:30 ранку, з церкви св. Юра в Ню Йорку, на Український цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина - ІВАНКА
брати — БОГДАН і ЯРОСЛАВ з дружинами, дітьми та внуками
сестрінок — ОСТАП ШЕНКІРИК з родиною
кузини: ІВАН та ОСИП БІЛИНСЬКІ
ОЛЬГА ДАРМОХВАЛ
МИХАЙЛО ПЕЖАНСЬКИЙ
з родинами

В СЬОМУ, НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п. ЕВГЕНА РАДЬО

І В 14-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моїх Найдорожчих і Невіджалуваних ДОНЕЧОК

бл. п. ХРИСТИНИ і ВІРИ РАДЬО

будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Конн.
в суботу, 28-го травня 1977 року, о год. 8-ій рано
і в середу, 15-го червня 1977 р., о год. 8-ій рано.

В цей, невимовно болючий час прошу всіх Приятелів і Знайомих згадати Їх у своїх святих молитвах.

СОФІЯ РАДЬО з РОДИНОЮ

ПОДЯКА

Слава Ісусу Христу!

ДОРОГІ МОЇ УЧЕНИЦІ, УЧНІ й ПРИЯТЕЛІ!

Велику приємність зробили Ви мені Вашим письмовим привітом з ІІІ-го Ї'зду Станиславівщини, в днях 7-го і 8-го травня ц. р. на Союзівці. Не маю змоги кожному з Вас особисто щиро-сердечно подякувати за ласкаву пам'ять про мене, Вашого бувшого катехита, якому саме минає 95 років.

Мою подяку складаю враз із молитвами за Вас у стіп Спасителя на престолі в часі Євхаристійної Жертви.

Нехай Бог Вас благословить і Божа Матір хай буде Вам потіхою в турботах.

о. АТАНАСІЙ ТИМКІВ
Ваш катехит

Клівленд, Огайо, в травні 1977

ВІДЗНАЧАЮЧИ 50-ЛІТТЯ
першого іспиту зрілости в Жіночому Українському Семінарі в Стрию в червні 1927 року.

Сердечно вітаємо усіх Товаришок в УКРАЇНІ, та Тих, що після воєнної хуртовини поселилися по цілому світі.

З думками про минуле... **в пам'ять Дорогих наших Професорів і сл. п. Директора Омеляна Цісика,** складаємо

50.00 дол. .... на Альманах Стрийщини та
50.00 дол. .... на Вид. Фонд „Квітучих Берегів"

на руки нашої товаришки Стасі Гупаловської-Мілянич у Ню Йорку. На її адресу просимо наших Дорогих Товаришок відгукнутися.

Іванка й Тося Середницькі
1927 року у Стрию
Іванка Борушенко й Тося Горовіц
в 1977 р. в Бразилії

Eustachia Milanych
529 W. 111th St. Apt. 51, New York, N.Y. 10025

Управа Лемківського Ресорту
щиро запрошує всіх Лемків прибути на

НАРОДНЕ ТРАДИЦІЙНЕ СВЯТО

„ Р У С А Л І Ї "

яке відбудеться

в неділю, 29-го травня 1977 року
у прекраснім Лемківськім Ресорті
Monroe, N. Y.

О год. 10:30 — СЛУЖБА БОЖА,
опісля народні танці та ЗАБАВА
БУДУТЬ ГРАТИ ДВІ ОРКЕСТРИ.
Вступ — $2.00.

11-ий ВІДД. ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
ВАТЕРВЛІТ, ТРОЙ і КОГОВС, Н. Й.
відзначить

30-ту РІЧНИЦЮ
НАСИЛЬНОГО ВИСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ З ЇХНІХ ПРАДІДІВСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

яке відбудеться

в суботу, 4 червня 1977 -го року
в Українськім Горожанськім Клюбі
Ватервліт, Н. Й.

О год. 5-ій по пол. — ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ.
О год. 6-ій по пол. — ОБІД з відповідною програмою.

- Просимо до участи наше Громадянство відзначити цю трагічну річницю.
- Білети можна набувати у ІВАНА РОМАНИШИНА.

Комітет Будови Церкви св. Юра
в Ню Йорку

запрошує отсим все Українське Громадянство Ню Йорку й околиці на

УРОЧИСТЕ БЛАГОСЛОВЛЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

що відбудеться

в неділю, 5-го червня 1977 року.

ПРОГРАМА

1. О год. 12:30 по пол.: Служба Божа
2. О год. 1:30 по пол.: Процесійний Похід
3. О год. 2:00 по пол.: Акт Благословення Наріжного Каменя
4. О год. 3:00 по пол.: Бенкет — в залі Академії св. Юра в Ню Йорку

- До участи в Службі Божій, Поході й Благословенні Наріжного Каменя — запрошуємо всі Українські Організації Ню Йорку з їхніми прапорами.
- Просимо всі Українські Організації Ню Йорку вислати своїх представників на святковий Бенкет.
- Квитки вступу просимо набувати в канцелярії Парохіяльного Уряду св. Юра при 33 Схід 7-ої вувиці в Ню Йорку.

Цим повідомляємо Високошановне Громадянство, що

дня 29-го травня 1977 року
в Українській Православній Парафії
Св. Тройці в Ірвінґтоні, по Лайонс Авеню 836
відбудеться

ХРАМОВЕ СВЯТО

- **СВЯТОЧНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ** розпічнеться о год. 9:30 ранку, яке відслужить Митроф. Прот. о. Д-р ЮРІЙ ШУМОВСЬКИЙ в асисті Протодиякона о. ВОЛОДИМИРА ПОЛІЩУКА.
- Співатиме ХОР ім. Д. БОРТНЯНСЬКОГО в повному складі під керівництвом диригента п. інж. Д. ОЛІЙНИКА.
- Після Богослуження відбудеться **СВЯТОЧНИЙ ОБІД з мистецькою частиною.**

Всіх Високошановних Громадян м. Ірвінґтону і околиць, просимо ласкаво прибути і прийняти участь в нашому парафіяльному святі. Всіх Високошановних Гостей, будемо сердечно і радо вітати.

З любов'ю у Христі —
о. Настоятель
і Управа Парафії Св. Тройці

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Северина Сапруна

б. Товариша Праці
88.00 доларів
на Служби Божі
зложили
ПРАЦІВНИКИ „СВОБОДИ"
і
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Замість вінка на свіжу могилу мого Товариша

св. п. Михайла Шавали

складаю 50.00 доларів
на сиротинець у Франції.

Високоповажаній Дочці п. Любі Турянській, як також ВП. Родині, висловлюємо наше глибоке співчуття.

ТЕОДОР і МАРІЯ НАГІРСЬКІ з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими, що 18-го травня 1977 р. відійшла у Вічність наша Дорога МАМА і БАБЦЯ

АЛЕКСАНДРА МИКИТЮК
з дому ВОЛЧУК

проживши 90 літ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Фурті біля Мюнхену, Німеччина, де була й похована.

В глибокому смутку остались:
сини: БОГДАН
ІГОР з дружиною СОФІЄЮ
внуки: ЛЯРИСА, АНДРІЙ, БОРИС

2-ий курінь...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Галів та Таню Поритко. Писар куреня пл. уч. Роксана Хемич відчитала святочний наказ. Станична Ню Йорку — Ірина Куровицька привітала юначок з нагоди посвячення прапору та бажала їм радости та успіхів у дальшому пластуванні.

В дальшому була коротка програма, в часі якої до юначок говорила Крайова Комендантка Пластунок, а також глибоко зворушила юначок та всіх присутніх гостей, між якими було багато бувших членок куреня, своїм словом-споминном перша хорунжа куреня, його активна членка і курінна пл. сен. Люба Абрамюк-Волинець. Гурток „Веселки" продеклямував вірш Ліни Костенко „Три камені", Гурток „Блискавки" виконав настроєвий монтаж „Мандрівка", Гурток „Троянди", у супроводі гітари Олеся Кузишина, відспівав кілька пісень. Зв'язкова куреня пл. сен. О. Юзенів попросила присутніх вписатись у пропам'ятну книгу та злучившись з пл. молоддю закінчити свято піснею „Сіріли у сумерку".

Після програми присутні відвідували виставку куреня, де були виставлені старі й нові хроніки куреня та гуртків, таблиці зі знімками з різних періодів існування куреня, почавши від 50-их років, коли то існував славний гурток „Лисиці", через 1953-1955, де вибивались „Калини" й „Вивірки", 1956, коли посвячено перший прапор, аж до новіших часів. Рівночасно діяв буфет, що його приготовили матері.

На посвячення прапору наспіли писані привіти від Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського, від першої зв'язкової куреня, а тепер Булавної Пластунок пл. сен. Люби Крупи, від Керівника Виховної Дії ГПБ пл. сен. Слави Рубель, від голови Кр. Пл. Старшини пл. сен. Андрія Миця, від бувших зв'язкових пл. сен. Ніни Пясецької та пл. сен. Галі Хамули, від багатьох інших осіб та пл. куренів.

Особисто були присутні голова Гол. Пл. Булави пл. сен. Любомир Романків, голова Кр. Пл. Ради пл. сен. Евстахія Гойдиш, бувші зв'язкові пл. сен. Ольга Качмарська, пл. сен. Галка Гірняк, і ст. пл. Христя Одайник, бувша курінна п. Марія Томоруг, теперішні впорядниці Наталка Соневицька, Христя Певна, Доня Сушків та Христя Роговська, члени Станичної Старшини, представники куренів юнацтва та численні бувші членки куреня.

Вечором відбулася вечірка при оркестрі під проводом ст. пл. Олеся Кузишина.

В найближчу суботу-понеділок юначки 2-го куреня будуть зі своїм новим прапором пластувати на Окружному Святі Юрія на Вовчій Тропі.

Обрано нову Управу Комітету Громадської Дії за Патріярхат УПКЦеркви в Чікаґо

Чікаґо, Ілл. (М.П.). — В неділю, 1-го травня 1977 р. тут відбулися Звичайні Загальні Збори Комітету Громадської Дії за Патріярхат Української Помісної Католицької Церкви в Чікаґо. Зборами проводила президія в складі: д-р А. Гаєцький — голова і ред. М. Панасюк — секретар. Після вибору номінаційної комісії на чолі з д-ром Р. Кобилецьким, звітували: д-р Гр. Щербанюк — голова уступаючої Управи, д-р Р. Смик — голова епархіяльного Патріяршого Фонду і за фінансового референта п-ну Орисю Бурдяк звітував мґр Е. Бровар.

Після обширної дискусії та уділення абсолюторії уступаючій Управі, на пропозицію Номінаційної комісії вибрано нову Управу Комітету в складі: інж. Роман Бігун — голова, д-р Іван Лисейко — голова-елект, д-р Роман Кобилецький і п-і Меланія Сениця — заступники голови, ред. Михайло Панасюк — секретар, п-на Орися Бурдяк — скарбник, д-р Роман Смик — референт збірки Патріяршого Фонду, Ярослав Загородний, Володимир Бардигула, інж. Іван Деркач, п. Михайло Карачевський і Мирон Панчук — члени Управи.

До Контрольної комісії ввійшли: д-р Григорій Щербанюк — голова, мґр Еміліян Бровар і д-р Павло Питель - члени.

Палата Репрезентантів схвалила 3.2 більйона долярів на закордонну військову допомогу

Вашінґтон. — Палата Репрезентантів у вівторок, 24-го травня, проголосувала призначити 3.2 більйона долярів на закордонну військову допомогу, включно із 100 мільйонами долярів для держав південної Африки, в яких влада находиться в руках чорної більшости. Деякі конгресмени безуспішно старалися виключити допомогу для тих африканських країн із законопроєкту, але він таки пройшов 242-ма голосами проти 163-ох.

Найбільша сума призначена на військову допомогу Ізраїлеві, а саме, 785 мільйонів долярів. Єгипет повинен одержати 750 мільйонів долярів. Законопроєкт теж пропонує полегшити ембарґо на продаж зброї для Туреччини, яке було встановлене Конгресом після окупації північної частини Кипру турецькими військами.

Український Літературно-Мистецький Клюб

136 2nd Avenue

Ню Йорк. — Стараннями Літературно-Мистецького Клюбу та Т-ва „Бойківщина" (Відділ „Маківка") у п'ятницю, 27-го травня ц. р., о год. 7-ій вечора тут у приміщенні цього Клюбу, при 136 2-га евеню, відбудеться Вечір, присвячений пам'яті маляра монументаліста Михайла Бойчука (1882-1939). Головну доповідь виголосить мистець Святослав Гординський. „Спомин про батька" розкаже Анна Бойчук-Щепко (дочка). У музичній частині виконуватимуть твори українських композиторів: М. Лисенка („Вічний революціонер", чоловічий хор); С. Людкевича („Ой, Морозе, Морозенку", Львів, хор „Трембіта"); Б. Лятошинського („Увертюра на чотири народні теми" — симфонічна оркестра), у стереофонічному звукозаписі з поясненням маестра Т. Терена-Юськова.

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

Олег Романишин — переможець міжнародного шахового турніру в Англії

Успішно розпочав свій шаховий сезон в 1977р., один з найвизначніших шахістів в Україні, гросмайстер Олег Романишин із Львова, який у блискучому стилі виграв міжнародний турнір у Гастінґсі в Англії.

Між суперниками Романишина в цьому турнірі було 7 гросмайстрів і 7 майстрів шахового мистецтва. В завзятих змаганнях звітового турніру Олег переміг колишнього чемпіона світу Смислова, гросмайстрів Майлса (Англія), Тарджана (ЗСА), колишнього чемпіона світу серед юнаків Каплана (ЗСА), гросмайстра Крайдмана (Ізраїль), майстра Руменса (Англія) і гросмайстра Дем'яновича (Югославія).

В кінцевому показнику табелі турніру учасники зайняли такі місця:

1). Олег Романишин (Україна) —11.5 точок.
2). Каган(Ізраїль) — 9,5
3). Тарджан (ЗСА) — 9
Адор'ян(Мадярщина)-8
5). Смислов (Росія) — 8
6). Майлс (Англія) —7,5
7). Вукчевич (ЗСА) —6,5
Дем'янович (Югославія) — 6,5
Фараго(Мадярщина)-6,5
Цвайг (Норвегія) — 6,5
8) Каплан (ЗСА) — 5,5
Вайтлі (Англія) — 5,5
9). Крайдман(Ізраїль)- 5
Руменс (Англія) — 5
10). Вебб (Англія) — 4,5

Копаний м'яч у закритих залях

„Динамо" Київ — переможець турніру копаного м'яча в закритій залі в Києві

В кінці січня закінчився цьогорічний турнір копаного м'яча в закритій залі в столиці України, в якому взяло участь 6 найкращих дружин України, які виступають у найвищій лізі СССР. Згідно з повідомленнями, цей спорт (там звуть його міні-футболом) приваблює глядачів, які переживають в часі змагань багато емоцій. Так або інакше — пише Л. Каневський в „Спортивній газеті" ч. 13, хоча над міні-футболом і можна іронізувати, як інколи з доброю усмішкою іронізують дорослі люди над кумедними вчинками малої дитини, однак він приносить насолоду, і учасникам змагань, і переповненим трибунам...

У фінальній зустрічі турніру зустрілися „Динамо" Київ — „Карпати" Львів. Після ремісового вислідy в нормальному часі змагань 5:5, долю першенства вирішили 8-ми метрові стріли, якими футболісти Києва, остаточно встановили вислід 9:8.

Голі у фінальній грі здобули для Києва: Буряк, Слободян, Колотов, Мунтян, Шарій, для Львова: Бондаренко, Сафронов, Родін, Дубровний, Савка і Кікоть.

Церковця — подарунок для матері

Бун, Н. Кар. — У Свято Матері в неділю, 8-го травня, у цьому містечку трапилася „чисто людська" подія, яка своєю оригінальністю та своїми мотивами й інтенцією викликала крайовий розголос.

87-літня Нора Еггерс знала, що вона одержить квіти і дарунки від своїх дітей в День Матері в неділю, 8-го травня. Але дерев'яної церковці, у якій вона молилася ще дитиною, вона аж ніяк не сподівалася побачити на своєму подвір'ї. Яке ж було її здивування, коли її син Стейсі Еггерс, мол., і внук Стейсі Еггерс, третій, вивезли її на візочку над потічок позаду подвір'я її хати та показали дерев'яну церковцю, яку її родина допомогла збудувати 113 років тому в містечку Трейд в Теннесі.

Раніше син і внук, обидва правники за професією, довідалися, що методистська каплиця св. Тимотея в Трейд занепадає, бо більшість парафіян виїхала з цього містечка. Наймолодший Еггерс поїхав туди і після довшої пертрактації із власником, пані Миртл Мок, купив каплицю за 475 долярів. Будівлю треба було частинно розібрати, щоб перевезти до Буну в Північній Каролайні, де проживає п-і Еггерс з 1924-го року. Син і внук найняли контрактора, який поставив капличку на подвір'ї за хатою старушки, приховану деревами.

„Я безмежно щаслива з такого дарунку — заявила п-і Еггерс. — З цією каплицею мене пов'язує багато, багато споминів".

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ОЛЕКСАНДЕР, член 235 Відділу УНС Б-ва св. Михаїла в Россфорд, Огайо, помер 26-го січня 1977 р. на 54 р. життя. Нар. в 1923 р. в Україні і став членом 1946 р. Залишив у смутку дружину Магдалину, сина Івана і дочку Розалію-Анну. Похорон відбувся 29 січня 1977 р. на цвинтарі Кальварії в Толідо, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЯКІВ МЕЛЬНИК, член 94 Відділу УНС Т-ва ім. М. Шашкевича в Гемтрамк, Міч., помер 1 квітня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. 1897 р. в Україні і став членом УНС в 1940 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Івана, дочку Софію, внуків і правнуків. Похорон відбувся 5 квітня 1977 р. на цвинтарі Вудлави в Санта Моніка, Кал.

Вічна Йому Пам'ять!
Р. Татарський, секр.

КАТЕРИНА ЯНКОВСЬКА, членка 158 Відділу УНС Т-ва ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н. Й., померла 27 березня 1977 р. на 64 р. життя. Нар. в 1913 р. в Скрентоні, Па. і стала членкою УНС в 1961 р. Залишила в смутку дочку Розмері, внучку Дебру, сестру і брата. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана в Квінсі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

БРОНИСЛАВА ВАВРІВ, членка 304 Відділу УНС в Боффало, Н. Й., померла 2 квітня 1977 р. на 85 р. життя. Нар. 3 вересня 1891 р. в Україні і стала членкою УНС в 1935 р.Залишила у смутку дочку Анну, синів Йосипа і Андрія та внуків. Похорон відбувся 6 квітня 1977 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Тонаванда, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Гнатик, секр.

МАРІЯ ДЯЧИШИН, членка 168 Відділу УНС Б-ва св. Василія Великого в Перт Амбой, Н. Дж., померла 30 квітня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. в Україні і стала членкою УНС в 1918 р. Залишила у глибокому смутку сина Чарлса, Герри, дочки Анну-Барбару, Катерину і Павлю. Похорон відбувся 4 травня 1977 р. на цвинтарі Елпайн в Перт Амбой, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
І. Бабин, секр.

МАРІЯ СВОРИК, членка 464 Відділу УНС Т-ва ім. Л. Українки в Ошаві, Онт., померла 19 квітня 1977 р. на 76 р. життя. Нар. в 1901 р. в Україні і стала членкою УНС в 1959 р. Залишила у смутку синів Василя, франка, Михайла, 8 внуків, 7 правнуків та близчу і дальшу родину. Похорон відбувся 23 квітня 1977 р. на цвинтарі св. Григорія в Ошаві, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!

ІВАН ГОЙСАН, член 288 Відділу УНС в Бетлегем, Па., помер 2 березня 1977 р. на 77 р. життя. Нар. в 1899 р. в Карнеґі, Па. і став членом УНС в 1928 р.Залишив у смутку синів Володимира і Россела, сестру Марію та 8 внуків. Похорон відбувся 5 березня1977 р. на цвинтарі св. Йосафата в Бетлегем, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ БАКАЙ, членка 59 Відділу УНС Т-ва Українська Січ в Бріджпорті, Конн., померла 2 березня 1977 р. на 83 р. життя. Нар. в 1894 р. в Україні і стала членкою УНС в 1923 р. Залишила у смутку сина Івана, дочку Анну, внуків і правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ВАСИЛЬ Р. ТОВЧИМАК, член 161 Відділу УНС Б-ва св. Василія в Ембрідж, Па., помер 12 лютого 1977 р. на 65 р. життя. Нар. в 1912 р. в Ембрідж, Па. і став членом УНС в 1952 р. Залишив у глибокому смутку дружину Леону, синів Кеннета і Вільяма, двох внуків. Похорон відбувся 16 лютого 1977 р. на цвинтарі Воскресення в Мун Тавншіп, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 7762. Помпус плянує помсту

Я ще не могла сказати йому, що пляную розвестися з ним і перестати бути фільмовою акторокою!

Думаю, що він запримітив зміну у вас, панно Дейр... Ця зміна правдоподібно йому не подобається!

Та дівчина снує якісь пляни... Не дбаю, чи романсує вона з вродливим мужчиною...

...Але не дозволю на те, щоб хтось робив з мене дурня і щоб це обійшлося йому безкарно!